

EDINOST

„V ednosti je moč“.

Ko je ognjeno kolo naznanjalo konec in je grom velike rakete prefrlesel vso

dolino, dvigne se godba in za njo vsi pevci in drugo občinstvo, vojaška godba pa je igrala slovanske melodije. Vse je bilo veselo red je bil izgleden in ni se pripetila najmanjša nerednost.

Odlični gostje in veliko odbornikov se je zbralo potem v gostilni pri ogerskem kralji.

Tukaj so se vršile pesmi, napitnice, govori, vse je bilo navdušeno, posebno dobro je povdarjal g. profesor Spinčič v svojem govoru naše položje in naših bratov Hrvatov v tužni Istri.

Jedva proti jutru se je začela dvorana prazniti, in ločili smo se z veselim srcem, da se zopet vidimo na taboru v Istri blizu Pazina.

Politično društvo „Edinost“ sme ponosno biti, da je priredilo tako sijajno slavnost, kakoršne še ni videl Trst in okolica, in sme zabilježiti v svojo kroniko sijajni vspeli.

Telegramov je došlo več, ki se pa ni so mogli prebrati zaradi dežja:

Nabrežini. Trikratni živio-klic naj dobi v imenu nabrežinske Čitalnice.

Iz Crknice. Živila vrla tržaška okolica! Straži in brani naš slovanski Trst, goji pogum, imej vstrajnost, krépi se v slovanskem narodnem ponosu, izreaj poštene značaje: v tebe zaupno gleda Avstrija, na tebe zanašamo se Slovani! In v sili, Bog nas! ne ostaneš zapuščena! Živila!

Naroda Čitalnica v Cerknici.

Iz Solkana. Bratom slovanskim na obalih jadranskega morja kliče Čitalnica solkanska čez kameniti Kras: živili! ter radostno pozdravlja Vas:

Bratje, krepki Vi Slovani?

Složni na bojišči zbani. —

Čitalničin odbor.

Gospoda! zbrali smo se tukaj, da praznujemo praznik, vsacemu Avstrijcu nepozabljen. Vsa Evropa se je čudila navdušenosti avstrijskih narodov, kateri so veseli dan svojega vladarja slovesno praznovali, kajti od male vasi do največjega mesta je vse tekmovalo kazat, kako so zvesti narodi navezani na državo i Nju Veličanstvi.

Ponosno lahko vsak trdi, da je cesarstvo od onega dne na zunaj mnogo pridobilo.

Naša okolica je pri vsaki priliki pokazala domorodno čutje, in tako ni hotela tudi zdaj zaostati. Kresovi po gorah, spremeljevanji z grmenjem topičev na predvečer, zvonjenje, petje in molitev k Vsemogočnemu, to so živi dokazi sočutja in zvestobe, s katero so se naši okoličani od nekdaj odlikovali.

Ko je bila Avstrija v letih 1848-1849-1859 in 1866 od sovražnikov v nevarnosti, stali so okoličani, straža na Adriji, vedno pripravljeni dati kri in imetje za Avstrijo in cesarja.

Kakor smo bili takrat v nevarnosti edini, enako smo danes složni v veselji, ko obhajamo slavnost sreberne poroke Nju Veličanstev. Zatoraj povzdigam glas in vabim slavno občinstvo, da zakličemo Nju Veličanstvema cesarju Francu Josipu in cesarici Elisabeti gromoviti trikatni živio! — In to živio je odmevalo iz tisočernih prs.

Govor g. Dolenca.

G. Dolenec govori o pomenu slavnosti ter preide na zgodovino Trsta:

Pet sto let je uže, kar je Trst avstrijskim cesarstvom v ožji zvezi, da je tako velik in pomenljiv, zahvaliti se ima edino habsburski dinastiji.

V srednjem veku je bil Trst revno mestice, vedno od sosedov nadlegovan z napadi, posebno od Benečanov. V tatih stiskah so Tržačani večkrat nemškega cesarja prosili pomoči, dokler so sprosil leta 1382 vojvodo Leopolda III. iz habsburske hiše, da je Trst mej svoje dežele nvrstil. Skoro bo 500 let, kar je tedaj Trst pod Avstrijo in kaj je v teku te dobe iz Trstu postalo? Kraljica, morja ponosne Benedke, in vse pomorske trgovine so padle, ktere so prej Trst napadale.

Trst pa je postal prvo mesto jadranskega morja. Ako je kdo dolžan hvale in zvestobe Njih Veličanstvu, tedaj so Tržačani v prvi vrsti. Posebno pa se morajo spominjati Tržačani Karola VI. in njegove hčere Marije Terezije.

Bila je doba, ko so Tržačani v znamenje zvestobe in udanosti svojim gospodarjem spominko stavili, in imenoval se je Trst vedno „zvesto mesto“. Tudi danes so Tržačani do malega izjemka dobri Avstrijci, ker trgovci, tovarnarji in obrtniki tudi drugače biti ne morejo. Prava in zdrava misel se je tudi precej vkoreninila, da Trst le v zvezi z Avstrijo more na vrhuncu ostati in napredovati. Vsaka druga ideja bi bila napadena in bi skupnim državnim interesom škodovala.

Tržaški Slovenci smo se vselej vsaki dragi misli ustavljali, tudi vprihodnje hočemo zvesto stati za dom in cesarja, stražili bomo obale z svojo krvjo, zabranili vsak izdajski načert ter postopali vestno, mirno in složno v miru, ali ščuvati se ne bomo dajali.

Gospoda, zaradi neugodnega vremena moram govor skrajšati ter ga sklenem z besedami: Bog živi Nju Veličanstvi in mogočno Avstrijo! — Živioklici so se razlegali po ravnini, da je odmevalo od kraških sten, pok možnarjev pa je naznjal daleč na Kras, do tržaški Slovenci na obalih sinje Adrije praznujejo slavnost, kakoršne še Trst z okolico ni videl.

Govor učiteljice A. Ferluge.

Prevsvišeni Gospod cesarjev namestnik!

Minol je veliki praznik, ko sta Najvisja zaročena, Naš presvitli cesar i cesa-

rica, praznovala slavnost sreberne poroke. — Vsa država je uže pri raznih svečanstih kazala svoja sočutstva. — Narodi so tekmovali v izrazih udanosti i ljubezni. — Tudi na obalih jadranskega morja živeči Slovenci so pričakovali težko ugodnega dne, da izlijo svoj čut vernosti Najvišima vladarjema. Osvedočiti hočejo, da so i bodo stali ko nepremakljivi branik na obalih Adrije. — Ž njimi so tudi okoliške žene i dekleta enacih misli in enacega duha kazoč, da kakor Slovincem, enako tudi Slovenkam srce bije za dom in cesarja.

V znamenje naše udanosti poklanjam Vaši prevzvišenosti ta le šopek, blagovolite ga milostno sprejeti in naznanite, da ga izroče domovini i cesarju zvesti tržaški Slovenci. Konečno kličemo iz globine srca: Bog živi in ohrani še mnogo let našega presvitlega cesarja Franc Josipa prvega, in našo milo cesarico Elizabeto! Živila!

Tržaški župan more biti Avstrijec.

Nobena občina v vsej avstrijskej državi nema toliko pomena, kolikor tržaška. Oborožena z vsemi administrativnimi in političnimi oblastmi z velikim bogastvom in obilimi dohodki, ima tudi izredne pravice deželnega zbora.

Avtonomija tržaška je tako obširna, da se mestno starašinstvo večkrat celo vladi postavi in jej hoče dostikrat postaviti, kar je vlada za Möringovih časih sama naj bolj zagrešila.

V osodopolnem letu 1868 vzrastel je prav lahonski greben, ker jej je dal pogum, namestnik Möring, navdan pruskim duhom in preveliko prijaznostjo do laške teroristične stranke, ki je takrat okoličane po mestu pobijala, sovražnik zvestih Slovencev v okolici in Trstu.

Danes je vkoreninjeno lahonstvo v Trstu in dobiva po skrivnih potih vedno obilo hrane iz sosednje Italije.

Italija iredenta je izbrisala v svojem programu Dalmacijo, ker se ne upa proti slovanskemu narodu nič opraviti, in prav zdaj poskuša „Italia iredenta“ svoje zadnje moči na Primorskem ker vidi, da je Slovan povzdignol javno svoj glas in protistiral proti vsakej neznosnej ideji, ktera bi skušala odtrgati Slovence od Avstrije.

Ali vsi pozivi in raztrošeni plakati po Trstu in Primorskeji niso družega upliva imeli, razen tega, da so nas Slovence opozorili na izdajsko početje, poleg tega pa so vzbudili krepkejšo narodno gibanje, da se uže v kalu zatare vsako zavrtno početje lahonov.

Da je Trst z mestnim starešinstvom na čelu ono gnezdo bilo, imamo dokazov zadosti, uže na vsacem voglu so municipalne straže, kakor tudi pri dachu ljudje iz občane dežele onkraj Adrije. Ako preštavamo municipalne uradnike vseh strok, vidimo, da so večidel taki, kateri so se v vr-

stah Garibaldijeve legije bili proti Avstriji in glava vsega tega krdela je mestni župan, motor v-ega tega.

Tržaški župan mora biti Avstrijec, ta klie je zdaj splošen, on mora biti tudi pravičen obema narodnostima, slovanski in laški, ako hoče uspešno za blagor občine delati, ker doslej smo bili Slovenci od stranke, sovražne dinastiji in Slovanstvu, tlačeni in zatirani.

Tržaški župan ne sme biti človek alla Dimer, ki nema trdnega programa, ki je danes Avstrijec, jutri progresist, kakor veter vleče; čudna zmes so gospodje, ki sede v sredini mestnega zastopa, brez političnega značaja, brez zavesti, kakor petelin na strehi, ki se obračajo po vetru, da sami ne vedo, zakaj.

Stranke v mestnem zboru so tako različne, da bode težko dobiti župana, ki bi bil legalno voljen, kajti trdovratnost in disciplina laške stranke vniči vse, kar diši po Avstriji, zato župan brez volje te stranke ni mogoč.

Desnica v zboru je premajhna, da bi mogla odločevati, ker se je nekoliko tistih, kateri so se ali sami prištevali avstrijske stranki, ali jih je občno menjenje za take imelo ali pa se je vlada sama nad njimi motila, ločilo od desnice in so na kvar sebi in občini ustvarili svoj klub; teh je skupaj šest.

Ta žalostna šestorica piše sama sebi na oslovsko kožo grehe; ko pa se koža po potezanji in razširjenji pretrga, nastane smeh mej volilci, ki so volili tak zmes v zbor.

Kar se tiče novega župana dr. Bazonijs, širijo se po Trstu razni glasovi, ki pa nikakor ne morejo kriti barve lahonstva in protiaustrijskega.

Tu in tam pomoli tudi iredenta rožičke nad glavo novoizvoljenega župana, katerega še ni potrdil cesar ko, sino ta članek pisali.

Volitve tržaškega župana so zopet pokazale, kako potrebna bi bila zedinjena Slovenija, ako bo kdaj Slovenija res zedinjena, potem gotovo ne bode vladi treba toliko policijskega aparata, ampak vsa strupena stvar lahonškega rogoviljenja naglo sama ob sebi pogine. Dokler pa ostane mestni in deželni zbor v Trstu, kakoršen je doslej, bode vedno vel protiaustrijski duh iz počene kolibe tržaških očetov.

Kači je treba na glavo stopiti, da ne more pičiti.

Tržaški župan mora odločno Avstrijec biti, to povdarja vsak, da lahko srčno metljo v roke vzame, ter pomete Agijev hlev, kateri je doslej okuževal vso deželo. Morda se mej tem stvar drugače zasukne, ko te vrstice našim bralcem v roke pridejo, kar bi radi videli, vendar nečemo jutrajšnega dneva hvaliti, predno solnce izide, v Trstu je vse mogoče, naše okolščine so nekako orientalskim podobne.

Hermet, pravi lahonški Hanibal, je naglo odložil svojo balto, ki je posebno rad udrihal po Slovencih, v zborih je vedno

bil panitalijanist, kar naglo je povil zastavo, kakor delajo navadni taki renegatje, lastna stranka mu je poslala vrstico, kakor na Turškem sultan paši, da se sam vdsi. Prej je županoval on, Angeli je bil le osoba, za katero so drugi stali.

Za župana v Trstu bi bil danes najbolj na mestu vladen komisar, ker je vsa stvar tako zamotana in nejasna, da iz katere koli stranke izvoljen župan ne more mirno teškega posla izvrševati.

Vlada mora tu začeti krepko postopati, da izvleče voz iz blata, v katero ga je zavozilo strankarstvo vladnega kolovodja pred 10. leti na kvar državi.

Da mora pa vlada podpirati zveste Slovence pri tej priliki, to je očevidno; iredenta ne demonstrira proti Slovanom, ker se boji, da ne bi Slovani tija v italijanske ravnine po svoje plačilo prišli.

Zadovoljna pa s tem še ne more biti mala panoga Slovencev na Primorskem, da jih vlada podpira, naši bratje na Krajskem, Koroškem in Stajarskem čutijo enako z nami in dokler niso oni svobodnejši, tudi mi ne moremo vsivati pravega zadovoljstva, tudi, ako bi se Primorska od medu in mleka cedila. To naj dobro prevdarijo državni kolovodje, da zgradijo pravo trdnjavo, ki bode imela začetek pri tržaškem županstvu in nehala z enakopravnostjo na ogerski meji.

Dopisi.

Iz Duvna, 10. maja 1879.

Ker je 10. lovski bataljon moral prve dni aprila odmarširati v Mostar, zato se je naša kompanija preselila 4. aprila iz Livna v Duvno ali Županjac; to je trg, ki ima blizu 200 hiš, to se vé, da so po turški rastrgane, v katerih biva okoli 2000 duš; med temi je $\frac{3}{5}$ muhamedanov — $\frac{1}{5}$ srbov pravoslavni — $\frac{1}{5}$ katolikov; sredi trga je stár turški grad, samo razvaljen zid okoli nekaj turških hiš in ene mošeje, trije stolpi, na vsakem vogli eden, so zrušeni — le vidi se, da nekaj so bili trdni varuhi duvnški. Da je pust in Krasu podoben svet, ker 3 ure na okoli ne nahajaš nobega drevesa, vendar je bil grad 24. aprila ves prepežen z zelenimi venci, spletenimi iz jelkovih vejic, zasajeno je bilo mnoge mlajev — ki so se donesli iz Suice 3 $\frac{1}{4}$ ure daleč. Poslopje kapitanovo, in v katere i jaz bivam, bilo je jako lepo okrašeno kakor tudi vhod v grad; mnogovrstni napisi, ki so se kaj dobro podali med zelenimi venci, bili so posebno predvečer čarobni Bošnjakom, ker je zad luč gorela — vse hiše so bile rasvetljene, razen nekaj turških, posebno pa tiste v katerih stanujejo vojaki, vihrale so avstrijske in narodne zastave ne strehah, nekaj jih je še videti; po selih so goreli kresovi, v gradu je duhovnik naše vere spuščal rakete, ljstvo je bilo vse navdušeno in v pozno noč so grmeli živijo klici cesarju in cesarici. Pri skupnem obedu, h ka-

teremu so bili povabljeni gg. kajmakan, katoliški in srbski duhovnik in neki starašina, bogat kupec, vse je bilo živahno, ko je g. višji lajtenant Miler, stacijski komandar, svojo jedrnat napitnico na presvetlega cesarja in presvetlo cesarico končal s trikratnim živijo, zatrobil je pod oknom trompetar »general marš« (godbe nemamo); da pa je svečanost dobila krono, prišli so tudi cigani pod okno, ker je bil trompetar sam premalo, jela sta se dva tako čudovito napihivati na piščali, da so jima lica oči zatopile, tretji je pa na velik turški boben tako nevsmiljeno udrihal, da je bilo nas groza.

Ta muzika je kajmakanu najbolj bila všeči, zato pa jim je vrgel skoz okno 200 par v znamenje zadovoljnosti, g. višji lajtenant Miler pa jim je poslal 2 gld. da so odšli.

Prvi dan maja je bil nekaj snežen in deževen, kakor so tukaj doslej bili vsi drugi dnevi, ali našim fantom, našemu polku ostane v vednem spominu. Dobili smo nov prapor, ki je bil blagoslovljen 1. maja v samostanski cerkvi Gorici v Livnu; zaradi slabega vremena se blagoslovljenje ni moglo izvršiti na prostem, med cerkvenim opraviлом je naša godba svirala domač venec zbran iz vseh narodnih in hrvaških pesem tako mično, da se je človeku srce veselja topilo. Dobila je vsaka kompanija nekaj v denarjih za priboljšek tega dneva, ki ga gotovo nobeden ne pozabi.

V Trstu, dne 21. maja.

Ravnokar se je vršila pri deželnej sod-niji kazenska obravuava proti znanemu L. V. Sandriju, toženemu zaradi golufije, pa je morala biti zaradi neprilicnih stvari preložena, da se še druge priče pozovejo.

Ta obravnava jasno kaže, kako je siromaško ljudstvo še lehkoverno, da na lepe besede kakega gobezdalca krvavo zaslužene novce strani meče, če tudi ga še dobro ne pozna ter ne posluša dobrih svetov domačih ljudi.

Društvo težakov se je pred nekoliko leti ustanovilo izmed delalcev tukajšnjega colnega urada na laški podlogi; ker ni imelo sposobnih odbornikov, dali so poverjenstvo nekemu L. V. Sandriju »maestro di musica« da je bil on društvu za varuha.

Ta »maestro« je delal visoke načrte, obečal je, da društvo po njegovem prizadevanji dobode vse delo v tukajšnjem colnem uredu. To se ve da se je družbenikom senjalo o egiptovskih loncih in so se marsikteremu sline cedile po mastni plači in službi.

Minoli teden se je pokazalo pri obravnavi tole: Janez Peruzzi je dal predpustom leta 1877 Sandriju 25 gl. ko mu je povedal, da je denarnica že vse novce izdala, da se mora zdaj od bolj premožnih udov pomoč dobiti, ker bo služba velik zaslužek dajala.

Tone Mazzoleni mu je dal 70 gl. ker mu je Sandri po Sirku povedal, da zdaj in zdaj prevzame delo na c. k. colnem uredu

ter da je uže od 40 do 45 udov I razreda, ki se bodo morali vpisati v V. razred in bodo morali plačati po 40 gl. ker bo veliko zaslužka, zato mu je dal še 10 gl. za potrebo, da službo prej dobi.

F. Krušič mu je dal 20 gl. z opombo, da je to vstopnina za I. razred delalcev.

L. Grisostolo mu je dal 20 gl. meseca avgusta 1878 z opombo, da je potreba, da se stvar pospeši, potem bo pa on imel prvo mesto pri delu v colnem uredu.

I. Moranci je dal 20 gl. po zagotovitvi, da so društveni troški veliki.

Miha Gaberšek je dal 20 gl. in ker mu je denarničar Mozetič rekel, da so veliki troški, zato je potem dal za pomoč še 40 gl.

Pavel Komel je dal 110 gl. Sandri ga je zagotovil, da bo novo društvo v colnem uredu imelo ogromne dobičke in bo imel vsak po 12 gl. na teden, on pa, ker zna pisati in brati, bode imel še več.

Ker pa mu je zagotovil, da ima društvo velikanške troške, dal mu je še 50 gl. da pa uže ob letu društvo prevzame delo v colnem uredu, zato mn je dal še 60 gl.

Pri vseh teh denarjih je Sandri porabil ko upravitelj iz društvene denarnice še okoli tisoč goldinarjev.

Nečemo preiskovati, kako je Sandri porabil toliko denarja, to pokaže daljša obravnava, ki se bode v kratkem vršila in ko bo sodba izrečena. Dolžnost pa imamo spregovoriti o stvari, ker se je v njej zapletlo največ naših ubogih delalcev brez glave in brez previdnosti. Sandri je „maestro de musica“, godel je dobro, dokler se niso začele strune trgati, pa pri vsem tem ni nehal, godel je na eno kakor Paganini in nazadnje je še ta počila. Družbeniki težaki so dobivali večkrat dobre nauke od pametnih mož in tudi od pisatelja teh vrst, pa verovali so bolj ptujcu, nego domačinu. Po Sandrovih naukih so začeli grditi skledo, iz katere jedo, in društvo je skoro zgrešilo pravo pot, zasejalo sovraštvo mej delalce in gospodarje, ki delo dajo, kar bo gotovo slabe nasledke imelo. Izgledov je dovolj, kako je marsikteri neumnež svoj krubek od sebe vrgel, da ga bodo še otroci morda kleli, ker jih je v siromaštvo pahnol.

Društvo težakov ima zdaj lep izgled i se lahko spominja progovora: kdor ima škodo, temu nij treba skrbeti za sramoto.

Velik udarec je to, žal nam je, da je človek, ki ni našega naroda, nezmožen našega jezika, zlorabil krvavo zašluzene novce naših domačinov. Ko pa še kak drug potres v tem društvu nastane, potem še le bodo žalovali, da jih ta šola ni izmodrila. — Časi se hitro mene, morda naša beseda kmalu postane meso; utegne pa še tudi nastati mej neprevidnimi babilonska zmešnjava ki jim pamet zaseje, ko bo prepozno. Slovenski težaki, zbudite se in ne hodite v nevednosti, dajte se podučiti, potrebni ste dobrih naukov.

Kritični politični pregled.

Zadnjo saboto je cesar razpustil državni zbor. V prestolnem govoru, kateri je bral poslancem obeh zbornic, omenja važniša dela tega zbora ter se zahvaljuje poslancem. Govor je nekako suh i mrzel duh veje iz njega, ozira se le na proteklost, z nobeno besedo pa ne omenja prihodnjega političnega državnega življenja. To centralistom nij prav, ker iz tega slutijo, da vlada ne bode več tako, kakor doslej, njih nemenov podpirala. Kar pa tem ljudem nij prav, to je nam po vseči i nadejo imamo, da se marsikaj na boljše obrne. Kako veselje je bilo v Izraelu, ko je pred šestimi leti se sešel sedaj razpuščen zbor! Koliko so si nekateri obečali od njega! prorokovali so, da se bode mleko i med cedilo po Avstriji; a kako je sedaj, kako so se varali ti lažnjivi proroki! Sedaj so mu mrzki celo lastni privrženci, ker je splavalo po vodi vse njih upanje. Nikodar nij bilo napredka; kakor slana cvetje, tako je morilo nevspešno njegovo delovanje občno blagostanje. Državni zbor je delal strankarsko, zato pa nij bil koristen niti strankam, še manj pa celoti.

Meseca julija bodo nove volitve, nadejamo se, da bodo svobodne, a ne beriške, kakor so bile pred šestimi leti; pri teh bomo bili zadni boj s centralisti i nadejamo se zmage. Potem nastane novo živahniše, prosteje življenje mej narodi, pogumniše bomo stopali na delo, z večim veseljem se bomo trudili na duševnem polji, ker bomo v prsih nosili prepričanje, da se trudimo za skupno blagostanje, a ne za samovoljo nekaterih sebičnikov, ki nemajo srca za ljudstvo. Treba nam se takoj pripravljati na ozbiljno delo, volitve v državni zbor. Krepko, zavestno, v disciplini stopimo tedaj na volišče vsi, v vseh krajih, naj se nobeden ne odtegne temu svetemu opraviilu i vsak naj voli moža, priporočanega od narodnih volilnih odborov, brez ozira na lastno sočutje i lastne interese. Bog ga ubij, kdor bi delal greh zoper lasten narod, kdor bi se dal, kakor Judež, preslepeti i podkupiti. — —

Avstrijsko - turška pogodba zastran Bosne i Hercegovine je osupnola svet, ker si je sultan pridržal gospostvo v teh deželah i so se Turkom pridržale stare pravice. Tudi nas je ta pogodba jako iznenadila; prvo naj bi uže bilo, ker je sultanovo gospostvo le senca brez moči in včinkov ter se čez noč lahko ovrže, ali to nij prav, da morajo kristijani kakor poprej dajati tretjino begom, tistim trinogom, ki so jim zemljo pustošili hiše požigali, pridelke ropali i živinski žnjimi delali. — —

Iz zunanjih držav nij posebno važnih novic; povsod vlada neka negotovost, ki nič dobrega ne obeča, — Na Ruskem dela vlada strogo zoper nihiliste, na Nemškem zoper socialiste. V prvej državi so bili veliki požari v mestih, ki strah budé. Angleška vojska v Afganistanu nij dosti opra-

vila, v Afriki pa trepeti pred zamurskim rodom Zulu; ne le, da ga ne more ukrotiti, celo nevarnost je velika za vso angleško vojsko, ker lahko se zgodi, da jo afrikanski zamurci popolnem pokončajo. Angleški napuh pada v jamo!

Domače stvari.

Rojanska čitalnica prične svojo letno sezono z obširno besedo 8. junija, predstavljala se bode jako priljubna igra „V Ljubljano jo dajmo“, sodelovali bodo trije pevski zbori in sicer: znani tržaški, potem okoličanska, rojanski in barkovljanski, kateri se je pri zadnej slavnosti posebno skazal. Potem bo velika tombola z 50 krasnimi dobitki, ktere darujejo v dobrodelni namen čitalnicini udje. Po izvršenem sporedu pa bode skupna zabava pod milim nebom, v dvorani pa ples. Okoličani, pridite obilo k tej besedi in pokazite, da trdnjavica rojanska stoji na braniku. Za neude bo primerna vstopnina; nadejati se je prav veselega večera.

Rokodelstvo društvo se je ustanovilo v Ajdovščini. Kakor je odbor tukajšnjemu „Podpornemu sl. društvu v nedeljo brzojavil in ga pozdravil. Živili vrli Ajdovci, kjer so možje, kakor v Ajdovščini, lahko se dela v korist narodu in človeštvu. Z veseljem pozdravljamo Tržčani to novo sestrico.

Danea, Llojdov parnik, je odplul minoli teden, naložen z mnogo zaboji v Sidnej v Avstralijo h svetovni razstavi; Avstrija se bode gotovo na razstavi odlikovala z raznovrstnim blagom.

Ciganska družba 120 oseb, ki so bili iz Istre pregnani, prišli so z parnikom v Trst, da jih je laški parnik dalje v Raveno peljal, kajti vsi so bili podaniki sosednje Italije. Velika množica ljudstva je oblegala to laško krdelo.

Pazite otrok! Sedemletni deček A. Irkičev je utonil v zgornji Čarboli, v neke neograjeni luži, ker je bil brez varstva.

Zalogo okusnega piva Reininghaus pri g. A. Dejaku mestnem svetovalcu v Trstu priporočano vsem gostilničarjem po okolici: dobiva se v hoteljah in sodčkih pri g. A. Dejaku junior (piaza Sta Caterina). Pivo iz tovarne Reininghausove je okusno, čisto in ni preobloženo z nepotrebnimi spiriti, ampak zdravo i priljubno; vsako naročilo, bodi si v Trstu ali na zunaj, se točno izvrši po jako primerni ceni.

POZOR.

Kedor hoče pokusiti dobro domačo kapljico, naj se potrudi v nedeljo 1. junija v Rojan h kmetu

Luki Piščancu.